

ЖЕВЛАКОВ ВАСИЛИЙ НИКОЛАЕВИЧ



ВОЕННЫЙ БИЛЕТ	
НБ № 0392215	
Фамилия <u>Жевлаков</u>	
Имя <u>Василий</u>	
Отчество <u>Николаевич</u>	
Число, месяц и год рождения <u>20 мая 1927 г.</u>	
Личная подпись владельца <u>Жевлаков</u>	
Виды <u>Кировский</u>	
Родинские <u>военным комиссариатом</u>	
области (республики) <u>Могилевской</u>	
Место жительства <u>г. Могилев</u>	
Время выдачи <u>1969 г.</u>	
ВОЕННЫЙ КОМИССАР <u>Могилевской области</u>	
М. П. <u>(Подпись)</u>	

НБ № 0392215
1. Общие сведения

1. Место рождения д.р. Мышки,
Кировский р-н
Могилевская обл.

2. Национальность белорус

3. Партийность (с какого года) 共产党员
с 1941 года

4. Состоит ли в ВЛКСМ (с какого года) нет

5. Образование 7 классов 1948
6064 Сельское Продтехучилище
1940

6. Основная гражданская специальность стеклодел

7. Семейное положение женат
женева Васильевна

Вайна... Час цяжкіх выпрабаванняў, цяжкае, горкае ліхалецце. Яна зазірнула амаль што ў кожную хату, прыносячы з сабой жах, боль, слёзы. Не абышла бокам вайна і маю сям'ю.

Мне хацелася б успомніць гісторыю жыцця майго прадзеда Васіля Мікалаевіча. Ён нарадзіўся 20 мая 1927 года ў простай сялянскай сям'і ў вёсцы Нямкі. Да вайны скончыў сем класаў. У свае сямнаццаць гадоў быў прызнаны прыдатным да службы і ў 1944 годзе накіраваны ў 38 стралковы полк, дзе праходзіў службу да канца 1945 года.

Знамінальнай у гэты час была Усходне-Памеранская аперацыя, у якой удзельнічаў мой прадзед і якая садзейнічала руху савецкіх войскаў у напрамку Берліна. Як успамінаў дзядуля, гэта быў цяжкі пераход. Яны доўгі час ішлі на марозе, многія не вытрымлівалі, захворвалі. Потым месяцы цяжкіх баёў і, нарэшце, доўгачаканая перамога. Паў Данцыг і яны выйшли да Балтыйскага мора.

Дзень Перамогі Васіль сустрэў у баях каля Берліна. Далей Першы балтыйскі флоцкі экіпаж, штодзённая праца на Кіраўскім заводзе, калі па 14 часоў разбіралі металалом на пераплаўку. Праз год Васіль Мікалаевіч быў пераведзены ў воінскую частку нумар 87310, дзе і знаходзіўся да 1951 года на пасадзе тэлефаніста. У канцы 1951 года звольнены ў запас. Але і мірнае жыццё трэба было будаваць спачатку.

Мой прадзед, як і многія людзі, не сядзеў склаўшы руکі. У калгасе ён працеваў рахункаводам, затым скончыў Сельскае прафтэхвучылішча па спецыяльнасці «фельчар».

У 1972 годзе разам з сям'ёй пераехаў у горад Бабруйск на пастаяннае месца жыхарства, дзе працеваў на мэблевай фабрыцы імя Халтурына да выхаду на пенсію. Памёр Васіль Мікалаевіч у красавіку 2000 года, выхаваў 4 дзяцей, 6 унукаў, паспей убачыць і мяне – першую сваю праўнучку. За час свайго жыцця ён быў узнагароджаны шматлікімі медалямі, сярод іх і медаль за падбеду над Германіяй. Многія гады ён заставаўся адным з першых у працы і атрымаў медаль «Ветэран працы». Светлая памяць пра гэтага чалавека будзе заўсёды жыць у наших сэрцах.

Материал подготовила:
Жевлакова Анастасия Юрьевна
преподаватель кафедры «Таможенное дело»,
асpirант кафедры «Менеджмент»

Белорусский национальный технический университет

Управление по воспитательной работе с молодежью

Выставка "История Великой
Отечественной войны в лицах"

А. Ю. Жевлакова

**ЖЕВЛАКОВ
ВАСИЛИЙ НИКОЛАЕВИЧ**

Минск БНТУ 2023